

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Ένα παραμύθι για τις φορές που το να χάσεις δεν είναι καθόλου
εύκολο.

Για παιδιά 5 - 7 ετών

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Στο δωμάτιο του Νίκου, το πάτωμα είχε γεμίσει χρωματιστά τουβλάκια.

Κόκκινα, κίτρινα, πράσινα και μπλε ήταν σκορπισμένα παντού.

Ο Νίκος και η αδελφή του, η Μαρία, είχαν αποφασίσει να κάνουν έναν διαγωνισμό.

Ποιος θα κατάφερνε να φτιάξει τον πιο ψηλό πύργο χωρίς να πέσει;

«Εγώ θα κερδίσω!» είπε ο Νίκος και τράβηξε κοντά του μια μεγάλη στοίβα από τουβλάκια.

«Θα δούμε!» γέλασε η Μαρία.

Ο Νίκος άρχισε αμέσως.

Ένα κόκκινο.

Ένα κίτρινο.

Ένα μπλε.

Κι άλλο ένα.

Κι άλλο ένα.

Ο πύργος του ψήλωνε και ψήλωνε.

Κάθε τόσο, ο Νίκος κοίταζε τον πύργο της Μαρίας.

Ο δικός του ήταν πιο ψηλός!

«Κοίτα, Μαρία! Σε περνάω!» είπε χαμογελώντας.

Η Μαρία δεν απάντησε. Συνέχισε ήσυχα να χτίζει.

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Ο Νίκος πήρε ένα πράσινο τουβλάκι.
Αν το έβαζε στην κορυφή, ο πύργος του θα γινόταν ακόμα πιο ψηλός.

Βιάστηκε να το τοποθετήσει.
Ο πύργος κουνήθηκε λίγο.
«Όχι, όχι, όχι...»

Κραχ!

Μέσα σε μια στιγμή, όλα τα τουβλάκια σωριάστηκαν στο χαλί.

Ο Νίκος έμεινε ακίνητος.
Κοίταξε τα κομμάτια γύρω από τα πόδια του.

Και τότε άκουσε τη Μαρία.
«Τα κατάφερα!»

Ο δικός της πύργος στεκόταν ακόμη όρθιος.

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Ο Νίκος ένιωσε το πρόσωπό του να καίει.

«Δεν μετράει!» φώναξε.

Η Μαρία τον κοίταξε ξαφνιασμένη.

«Γιατί δεν μετράει;»

«Γιατί... γιατί έκουνησες το χαλί! Γι' αυτό έπεσε ο δικός μου!»

«Δεν το κούνησα!»

«Το κούνησες!»

Ο Νίκος κλώτσησε ένα τουβλάκι που βρισκόταν δίπλα στο πόδι του.

«Θέλω να ξαναπαίξουμε! Αυτός ο γύρος δεν μετράει!»

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Η μαμά, που τακτοποιούσε ρούχα στην ντουλάπα, πλησίασε.

Δεν είπε ποιος είχε δίκιο.

Δεν είπε στον Νίκο να σταματήσει να θυμώνει.

Κάθισε απλώς στο χαλί, κοντά του.

«Ήθελες πολύ να κερδίσεις, ε;»

Ο Νίκος έσφιξε τα χείλη του.

«Ο δικός μου ήταν πιο ψηλός.»

«Ήταν», είπε η μαμά.

«Και μετά έπεσε!»

Η φωνή του έτρεμε τώρα περισσότερο από στενοχώρια παρά από θυμό.

Η μαμά άνοιξε την αγκαλιά της.

Ο Νίκος χώθηκε μέσα της.

Για λίγο δεν μίλησε κανείς.

Ο Νίκος ένιωθε την ανάσα της μαμάς του, αργή και ήρεμη.

Σιγά σιγά, η δική του ανάσα άρχισε κι αυτή να ηρεμεί.

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Όμως, όταν κοίταξε ξανά τον πύργο της Μαρίας, κάτι μέσα του ακόμα τον τσιμπούσε.

«Δεν μου αρέσει να χάνω», μουρμούρισε.

«Το ξέρω», είπε η μαμά. «Δεν είναι εύκολο να χάνεις.»

Ο Νίκος έμεινε για λίγο σιωπηλός.

«Αλλά εγώ ήθελα να κερδίσω.»

«Και είναι εντάξει να το ήθελες πολύ», είπε η μαμά. «Όπως είναι εντάξει να στενοχωριέσαι ή να θυμώνεις που έχασες.»

Ο Νίκος την κοίταξε.

«Δηλαδή μπορώ να θυμώνω;»

«Φυσικά», είπε η μαμά. «Μόνο που, όταν θυμώνουμε, καμιά φορά λέμε ή κάνουμε πράγματα που μετά μετανιώνουμε.»

Ο Νίκος κοίταξε το τουβλάκι που είχε κλωτσήσει.

Ύστερα κοίταξε τη Μαρία.

Ο πύργος της στεκόταν ακόμα εκεί.

Ψηλός.

Γερός.

Και, όσο κι αν δεν του άρεσε...

ήταν ο μοναδικός πύργος που δεν είχε πέσει.

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Ο Νίκος πήρε μια βαθιά ανάσα.

«Δηλαδή... κέρδισε η Μαρία;»

Η μαμά δεν απάντησε αμέσως.

«Εσύ τι λες;»

Ο Νίκος κατέβασε το βλέμμα.

Δεν ήθελε καθόλου να το πει.

Μα ήξερε την απάντηση.

Γύρισε προς την αδελφή του.

«Εντάξει... αυτή τη φορά κέρδισες εσύ.»

Η Μαρία χαμογέλασε.

Ο Νίκος πήγε κοντά της.

«Και... συγγνώμη που είπα ότι έκουνησες το χαλί.»

«Εντάξει», είπε η Μαρία και του χαμογέλασε.

Έπειτα κοίταξε τα σκορπισμένα τουβλάκια.

«Θέλεις να παίξουμε άλλον έναν γύρο;»

Τα μάτια του Νίκου άνοιξαν διάπλατα.

«Ναι!»

Αυτός ο γύρος δεν μετράει!

Άρχισε αμέσως να μαζεύει τα τουβλάκια του.
Ύστερα σταμάτησε.

«Αλλά μπορεί να κερδίσω εγώ αυτή τη φορά!»

Η Μαρία γέλασε.

«Μπορεί!»

Ο Νίκος πήρε το πρώτο τουβλάκι και το ακούμπησε μπροστά του.

Μετά σήκωσε το βλέμμα.

«Κι αν χάσω πάλι;»

Η Μαρία ανασήκωσε τους ώμους.

«Θα παίξουμε άλλον έναν γύρο!»

Ο Νίκος χαμογέλασε.

Ίσως να έχανε πάλι.

Ίσως και να κέρδιζε.

Αυτή τη φορά, όμως, ήξερε κάτι που πριν δεν ήξερε:

ακόμα κι αν έχανε, το παιχνίδι δεν τελείωνε εκεί.

Πήρε ένα κόκκινο τουβλάκι.

«Έτοιμη;»

«Έτοιμη!»

Και ο δεύτερος γύρος μόλις είχε αρχίσει.